

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5094

гр. София, 19.09.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в
закрито заседание на 19.09.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

като разглежда дело номер **7517** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния
кодекс /АПК/, във връзка с чл.65 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Образувано е по жалба от [фирма], [населено място] срещу Заповед № РД-09-09 /
03.08.2011 г. на Кмета на Район „О.” – Столична община, с която на основание чл.65,
ал.1 и ал.2 от ЗОбС се разпорежда да се из земе от жалбоподателя общински имот –
открит охраняем паркинг с площ от 400 кв.м., находящ се на [улица], кв.151 УПИ – I
за ЖС, подземни гаражи и ТП, м. „П. – Центъра”, с мотив, че се държи без основание,
поради прекратяване на договор за неам № НИ-06-3 / 25.01.2006 г. с предизвестие изх.
№ ПО-92-00-90 / 01.04.2011 г.

Пред съда е направено и ОСОБЕНО ИСКАНЕ ЗА СПИРАНЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА
АКТА.

Съдът счита искането за ДОПУСТИМО, тъй като е подадено в хода на висящо
оспорване на заповедта.

Въз основа на преценка на наведените от жалбоподателя доводи, на становището на
ответника и на доказателствата по делото, съдът обосновава следните правни изводи за
НЕОСНОВАТЕЛНОСТ на искането за спиране изпълнението на заповедта:

Заповедта, спиране предварителното изпълнение на която се иска, е издадена на
основание чл. 46, ал.1 от Закона за общинската собственост. Съгласно чл.46, ал.5 от
Закона за общинската собственост, жалбите срещу тези заповеди не спират
изпълнението им, като ал. 2 на същия текст предвижда възможност съдът постанови
спиране.

В случаите, когато законодателят разпорежда предварително изпълнение на определена
категория административни актове, каквато е процесната заповед, той презюмира
наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал.1 от АПК, за
което административният орган не е длъжен да излага мотиви.

Обратно, целта на спиране изпълнението на административния акт е да се осигури

защита на лицето, подало жалбата.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл.60, ал.1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя / арг. чл.166, ал.2 от АПК/.

Предвид изложеното в тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието именно на такива обстоятелства, представляващи противопоставими негови сериозни интереси, поради които спирането на изпълнението на заповедта да е основателно.

В конкретния случай, съдът не намира в доводите и доказателствата на жалбоподателя наличието на такъв сериозен интерес, който да налага спирането.

В искането си жалбоподателя само твърди, че не са налице предпоставки по чл.60, ал.1 от АПК, без да сочи каквито и да е основания и доказателства за това, за да може съдът да извършва каквато и да е преценка дали законовата презумпция може да се обори.

Освен това, също така без мотиви и доказателства твърди, че предварителното изпълнение „ще донесе щети“, неуточнено от какъв характер и в какъв евентуален размер, за да може съдът да направи изводи дали те са „значителни“ или „труднопоправими“, както и че ще „засегне интересите на широк кръг граждани и организации“, също неуточнено кои и какви.

Напрактика, искането е немитивирано и без доказателства, поради което следва да бъде отхвърлено.

Искането би следвало да е мотивирано със защита на собствени интереси на жалбоподателя, а не на някакъв хипотетичен кръг от трети неуточнени лица.

Доколкото очевидно наемодателят осъществява в имота търговска дейност, като отдава паркоместа, вероятно би търпял загуби от невъзможността да я осъществява. Тези вреди обаче съдът не счита за труднопоправими.

Вреди от имуществено естество, макар в жалбата да не са уточнени такива, по принцип подлежат на обезщетяване, в случай, че са налице.

Предвид горното съдът счита, че искането за спиране изпълнението на заповедта следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], [населено място] за спиране на предварително изпълнение на Заповед № РД-09-09 / 03.08.2011 г. на Кмета на Район „О.“ – Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба чрез настоящия състав пред Върховния административен съд в седемдневен срок от получаване на съобщението.

На основание чл.138 от АПК, препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

След влизане в сила на определението, настоящото дело да се докладва в з.з. за разглеждане на спора по законосъобразността на заповедта по същество.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: